

Dagmar Andreasen: Var det ikke muligt for finansministeren at fortælle os, hvad det er, der gør det så meget sværere at skille de medhjælpende hustruer ud i erhvervsvirksomheder, der er personligt ejede, end i aktieselskaber. Lige så snart man laver aktieselskaber og anpartsselskaber, har skattevæsenet overhovedet ingen problemer længere. Hvorfor kan det dog ikke lade sig gøre at behandle dem ligesådan i de personligt ejede?

Finansministeren (Grünbaum): Jeg må igen minde om, at disse regler er lavet under den forrige regering, og man har haft rig anledning til i de tre partier, inden man lavede disse regler, at diskutere disse problemer igennem.

Det er rigtigt, at der er særlige forhold for aktieselskaberne også på det punkt. Her kan jo mand og hustru finde ud af et eller andet aflønningsforhold, sådan at man undgår disse regler. Det er jo igen problemer af samme karakter i og for sig som dem, vi diskuterede her i går i forbindelse med selskabsbeskatningen. Men jeg synes ikke, jeg kan sige mere i dag, end at jeg er opmærksom på disse problemer. Det har jeg været hele tiden, og jeg vil så vidt muligt afbøde de urimeligheder, der er her.

Jens Foged: Den bemærkning, finansministeren kommer med, at det var den forrige regering, gælder ikke længere. Nu har ministeren siddet så længe, at der må have været muligheder for at få ordnet de ting, når ministeren selv giver tilslutning til, at det er forkert indrettet. Derfor vil jeg spørge ministeren: vil ministeren foranledige, at disse regler bliver ordnet i god tid inden næste kommunalvalg, fordi det har betydning for bedømmelsen af, hvordan den medhjælpende hustru i det hele taget kan gå ind under de regler, der findes inden for disse offentlige områder?

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil antage, at det kan ordnes inden næste kommunalvalg, men i øvrigt kan hr. Jens Foged jo selv komme med forslag bl.a. i folketingets skatteudvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jeppe Kristensen* til finansministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at reglerne for særlig indkomstskat ændres således, at der ikke sker beskatning af særlig indkomst, hvor der foretages jordfordeling ved ekspropriationer til vejanlæg m.v.“

(Spm. nr. 15).

Skriftlig begrundelse.

Staten har ret til at ekspropriere jorder, når nyanlæg af motorveje eller udbygning af eksisterende veje skal finde sted. Ved disse ekspropriationer gennemskæres mange landbrugsejendommers arealer hyppigt på en meget uheldig måde. For at afbøde virkningerne heraf foretages i forbindelse med ekspropriationsforretningerne jordfordelinger mellem to eller flere lodsejere og normalt under medvirken af jordfordelingssekretariatet. I de fleste tilfælde har sådanne jordfordelingsforretninger hidtil kunnet gennemføres til alle lodsejeres tilfredshed og til gavn for samfundet.

Gennem den seneste tid er en række jordfordelingssager imidlertid strandet på, at skattemyndighederne kræver loven om særlig indkomstskat anvendt, så „fortjeneste“ ved handel med jord opgøres som forskellen mellem afståelsesvederlag og den regulerede anskaffelsessum.

For de implicerede lodsejere forekommer dette helt urimeligt, idet de befinder sig i en tvangssituation. Herudover peges der på, at overenskomsterne, der danner grundlag for gennemførelsen af en jordfordelingssag, efter jordfordelingslovens regler normalt fritager

1. mageskifte af jord mod jord uden pen-gemellemværende,

2. mageskifte af jord mod jord + kontant vederlag for afgivelse af større areal eller mere værdifuld jord

for konstatering af, om der er indvundet en fortjeneste i lovens forstand, idet formålet ikke er en forøgelse af ejendommens jordværdi, men løsning af et påtvunget problem, som man helst var foruden.

Finder man ikke fra finansministeriets side en fornuftig løsning på dette spørgsmål, bliver følgen fremover, at hensigtsmæssige — og ved motorvejsanlæg næsten nødvendige — jordfordelinger ikke finder sted. Resultatet bliver en forringelse af den i øvrigt gode jordfordeling, dansk landbrug har i dag.